

AMA DONZELLA KRUTZEPEAN,

EDO

LAUBURUPEKO ITUR-IZARRARI.

¡O ze negar, o ze miña,
Birjiña-Amarena,
Naigabetuz odolduzko
Arecheti jachita,
Altzoan bere Semea
Dakuzanean ilta!

Ao, bular, albogozo,
Eskuma zaurituak,
Ezker barrenatua ta
Oin odolgorriztuak,
Negarrez bustiten deutzaz
Errukior koitauak.

Eun bider ta milla bider,
Besarka estu, estuz,
Arako bular-besoak
Besarkatuten dituz,

Chupaka bere zauriak.
Odolustu beaituz,
Urtuta geratuten da
Negar-malkoz laztanduz.

Arren, Ama, bada, zure
Negar malkuokaiti,
Eta ildan Seme orren
Odolzauriokaiti,
Eiguzu biotz miñori
Biotz geurian josi.

Aita eta Semeari
Teuren bardin Sugarrai
Irutasunaz batean
Goratasunak danai,
Alabantzak, onorea,
Gaur ta bigar Irurai.

EUSTAKIO MADINA-KOAK.

